Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ynde curandu nob é & cú magnis cotidie flenb' cogi
tandu quá terribilibus reb' sua in nob opera requirunt.
q'lis in die nri exitus princeps huí mundi uenit. si ará ad
dm carne morienti uenit. & in illo aliqd quesiuit in
quo inuenire nichil potuit. Qd itaq; nos miseri dicturi
qd acturi sum'. qui innumera mala cómisimus. Qd re
quirenti aduersario & multa sua in nob inuenienti di
camus n id solu qd nob é certú refugiú solida spes qa
unú cú illo facti sum' in quo princeps huí mundi &
suum aliqd requisiuit. & inuenire minime potuit. qm
solus é int mortuos liber. Et nos a peccati iam seruitio
uera libertate soluim'. quia ei quere lib é unimur. Con
stat eni nec negare possum' si ueracit fatem' quia prin
ceps huí mundi haba in nob multa. si tam mortis nre
tempore iam nos rapere n uala. quia ei membra effec
ti sumus in quo n haba quicq'. Sed qd pdest quia eidem
redemptori nro p fidem iungim'. si ab eo moribus disiun
gamur. Ipse enim dic. Non omis q dic m dne dne in
trabit in regnú celor. Recte g fidei opera recta iungen
da sunt. Ido mala que fecim' p cotidiana lamita di
luamus. transactas nequicias nras surgentia ab amo
re dei & proximi recta opera superent. nulla q possum
fribus impendere bona recusem'. Neq eni alit redemp
toris nri membra efficim'. n inherendo & cópatiendo
proximo. Sed quia ad amoré dei & proximi plerunq corda
audientiú plus exempla quá uerba excitant. caritati